

Resultatet er blevet, at der langs Kysten i forholdsvis ringe Afstand fra denne er tilvejebragt en parallelløbende Rende, hvor der i Stedet for den naturlige Dybde af 10—12 Fod nu kan findes 20—24 Fod Vand. Denne store unaturlige Dybde gør, at Søen tæt ved Land faar en ganske anden Magt og Størrelse end tidligere, og dette bevirker atter, at de ovenomtalte Bolværker, Glacis og Høfder undergraves ved Braad- det mod Land. Naar saa et stærkt Højvande indtræder i Forbindelse med Nord- vestenstorm, som f. Eks. den 5. December (1899) i Fjor, finder der ikke blot en ko- lossal Bortskylning af Forstrand og Bund Sted, idet den omtalte Rende selvfølgelig fyldes af den højere liggende Bund mellem den og Land, men Søens Magt bliver som sagt saa stor, at baade Bolværker og Glacis fuldstændig kunne ødelægges og rives bort, hvorefter naturligvis det bagved liggende Strandparti, Have eller Skrænt stykkevis og meget hurtigt vadskes væk.

Den Skade, der skete nævnte 5. December, løber op til ganske urimelige Summer. Der er Steder, hvor hele Stenglacis med bagved liggende Havepartier ere forsvundne. Kostbare, kun et Par Aar gamle Bolværker ere totalt revne op og splin- trede o. s. v. Der er, kort sagt, ikke i Mands Minde sket noget tilsvarende, og Grun- den maa utvivlsomt væsentlig søges i de omtalte Grusgravningsforhold, der jo ere af nyere Dato, medens det selvfølgelig adskillige Gange tidligere har været lige saa højt Vande med lignende Storme, men Søen og Strømmen have da ikke haft en saa uhyre Magt, som de kunstig tilvejebragte Bundforhold nu have tilladt.

Vi gaa ud fra, at man vil indrømme, at det tilvisse er meget harmeligt for Kystejerne at skulle bære de væsentlig af Grusgravningen flydende Omkostninger; at skulle reparere eller genopbygge kostbare Kystsikringer med kun al for rimelig Udsigt til, at Historien vil gentage sig næste Gang, lignende Naturforhold indtræde, saafremt disse Grusgravemaskiner vedblivende skulle have Lov til at umuliggøre Kystsikringen. En Fredning af Kysten paa lignende Maade som den nuværende ved en gennem- Skøn fastsat Afstand — er ganske uvirksom under saadanne Forhold og overfor Ma- skiner, der kunne arbejde til de nævnte Dybder. Desuden behøver kun en enkelt Ejer af en mindre Kyststrækning at undlade at søge Strandret, hvorved de omlig- gende Kyststrækninger ere prisgivne.

Vi ere derfor fuldt overbeviste om, at den eneste virksomme Forholdsregel til at frede Kyster af den Beskaffenhed som de her omhandlede, er den, at der i ved- kommende Lov optages en Bestemmelse, der lægger det i de administrative Myndig- heders Haand under tilbørlig Hensyntagen til de lokale Forhold at kunne helt for- byde Sten-, Grus- og Sandgravning udfor saadanne Kyster, der ere udsatte for Bort- skæring af Havet, og som derfor paa større Strækninger maa beskyttes ad kunstig Vej ved Bolværker, Glacis eller Høfder.

Vi finde en saadan eller lignende Bestemmelse lige saa billig og lige saa stemmende med Lovforslagets Hensigt — Kystfredning — som de Bestemmelser, der gaa ud paa at tillade Sten- og Grusgravning i passende Afstand fra Kyster, der ikke skades deraf.

Sluttelig udbede vi os Deres Ekscellences værdifulde Støtte til Gennemførelsen af Bestemmelser, der kunne virke i ovenangivne Retning.

(Underskrifter.)